

dali deski i ma twozko i kazali sie wzgrodz ani
pieca i zadnej kuchni dotrzymalo nasz przy wyjezdzie
Gyciu sprzedawalismy ubranie powiel aby tylko
żyć. Po miejscu powiebrzei jesteście wolni skadry sie
wojna i pogodzenie do kraju. Ale jak zye gład zimno
tata mógł czytać i pisać po rusku i to ułatwiło
nam wyjazd za drogę na statku. było prace
ładunek drewna i tak wruciliśmy do Moskwy
tu nie dawali biletu żeby można było gdzie wyjechać
a i jakos prace kalatnie i dalismy swedr troche
rubli i dali wagon towarowy to było można łowić
robaki ktore nas mzczyły. Dojechałismy po 2 tygodniach
do Kuzbyskwa potem z powrotem do Buzulku
i jeszcze raz do Kuttabanowka i tu osiedlismy 113
potem przyjechalo jeszcze kilka rodzin z różnych stron
z Głainowki Osowca Białogrod. Tu było wojsko Polskie
i więcej swych ludzi i ratował jeden drugiego. Tu do prze-
kaliśmy końca wojny gdzie zmarł 43 a moim 45
a wruciliśmy 46 - w kwietniu. Zycie nasze było ciężkie
jak każdego polaka ktury był w zarobku i wosimy
tam przeżyli to nie będzie opisywać to niema
żadnego smaczenia jestem starszka mam 71 lat
troje dzieci 8 wnuczek i cieszę się stęga. A
to trzeba przebaczyć. Za chęć należec do zwiazku
sybirakan do tych ludzi co przeżyli te piekło
Pisze może bardzoo brzytko ale proszę
wybaczyć.